

РЕШЕНИЕ

№ 850

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 16-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петър Н. Славчев

при участието на секретаря МАРИЯ АЛ. ХАРИЗАНОВА
като разглежда докладваното от Петър Н. Славчев Административно наказателно дело № 20231110213129 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 59 и следващите от ЗАНН по жалба, подадена от К. Й. Я., срещу Наказателно постановление № 22-4332-017232 от дата 31.08.2022г. на Началник сектор в СДВР при отдел „Пътна полиция” СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административни наказания глоба в размер на 200 (двеста) лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от два месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

Жалбоподателят моли да се отмени обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно. Излага доводи, че на посоченото като място на нарушение е невъзможно спиране по правилата, тъй като това би застрашило живота и здравето както на полицейските служители, така и на останалите участници в движението. Твърди, че след подадения сигнал за спиране, е сигнализирал десен мигач, че ще спре на първото възможно според правилата за спиране място на АМ Тракия. Увеличил скоростта, защото по магистралата се движели други моторни превозни средства и съгласно ЗДвП се включил в движението с намерение да спре на първото възможно според закона място, което според него се оказало паркинга пред м. Черната котка, където отбил и спрял.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата и моли съда да отмени наказателното постановление по посочените в нея съображения.

Въззиваемата страна, Началник сектор в СДВР при отдел „Пътна полиция” СДВР, не изпраща представител и не взема становище по обжалваното наказателно постановление.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, **Съдът прие за установено следното от фактическа страна:**

На 16.08.2022г., около 08:30 часа, в община Столична, на път Автомагистрала № А-1 (АМ Тракия) с посока на движение от с. Нови Хан към гр. София жалбоподателят Я. управлявал собствения си лек автомобил „Тойота Корола Версо“ с рег. № ***. На връзката на АМ Тракия от с. Нови Хан, при подаден сигнал със стоп палка по образец МВР, водачът не спрял най-вдясно за проверка, а продължил пътя си в посока гр. София, като увеличил скоростта. Водачът бил последван със служебен автомобил „Киа Сеед“ с рег. № *** и спрял пред мотел Черната котка.

За изложеното на К. Й. Я. бил съставен акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 663126 от дата 16.08.2022г. за нарушение на чл. 103 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя и връчен за подпис, при което е възразено без конкретни съображения. В законоустановения срок срещу съставения АУАН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така установените с АУАН факти и обстоятелства на 31.08.2022г. от Началник сектор в СДВР при отдел „Пътна полиция“ СДВР било издадено наказателно постановление с № 22-4332-017232, с което на жалбоподателя на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са наложени административни наказания за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на свидетеля Е. П. Д., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на [чл. 283 от НПК](#): акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 663126 от дата 16.08.2022г., справка- картон на водача, Заповед № 1513з-9370/03.06.2020г., Заповед №8121к-13312/23.10.2019г. на Министъра на вътрешните работи на Р. България, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи на Р. България.

Съдът кредитира с доверие показанията на актосъставителя Е. П. Д., доколкото същите са логични, последователни и изчерпателни. Детайлно възстановените от посочения свидетел обстоятелствата по случая, въпреки рутината на извършваната от него дейност и изминали период от време, изключват формалност на показанията му, а отразяват непосредствено възприети от него събития. Свидетелят Д. посочва, че подал ясно различим и недвусмислен сигнал за спиране със стоп палка, както и посочване с пръст мястото, където водачът на процесното моторното превозно средство да спре пред служебния автомобил. Пояснява, че на указаното място е имало

разширение като банкет, където има възможност да се спре, включително и без да се създават предпоставки за пътнотранспортно произшествие или възпрепятстване на движението. Сочи, че след като го последвали със служебния автомобил, водачът ускорил. След спирането му пред мотел Черната котка жалбоподателят споделил, че бързал да закара жена си на работа.

Съдът възприема в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни и непротиворечиви, както по отделно, така и в тяхната съвкупност.

При установеното от фактическа страна съдът намери от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице – процесуален представител на наказания жалбоподател в срока за обжалване на обжалваем акт, поради което разглеждането ѝ е допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на акт за установяване на административно нарушение, който е съставен от компетентен орган – мл. автоконтрольор в 03 група на 02 сектор към О“ПП“ при СДВР, в рамките на материалната и териториална компетентност на последния, съгласно законовата делегация на чл. 189, ал.1 от ЗДвП.

Със Заповед №8121з-1632/02.12.21г. на Министъра на вътрешните работи на Р.България, в т. 3.6 е възложена компетентност на административно наказващия орган Началник сектор „Административнонаказателна дейност“ при СДВР за обслужваната територия, според законовата делегация на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП. Административно наказващият орган старши инспектор Даниела Д.а Дескова е заемала длъжност Началник на 03 сектор „Административно обслужване“ към О“ПП“ при СДВР към момента на издаване на наказателното постановление, според Заповед №8121к-13312/23.10.2019г. на Министъра на вътрешните работи на Р. България.

При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на обжалваното наказателно постановление е спазена

предвидената от закона форма, както и сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Съставеният акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление отговарят на изискванията на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, а при съставянето, респ. при издаването им не са допуснати нарушения на процесуалните правила, от естество да доведат до неяснота на административното обвинение и до ограничаване правото на защита на нарушителя. Между акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е налице твърдение на фактите и съответствие на посочената правна разпоредба, чието нарушение се твърди. Ясно е посочена посоката на движение на автомобила, мястото на извършване на нарушението – връзката на АМ Тракия от с. Нови Хан, както и на кой път се намира тази връзка. Макар в описателната част на акта за установяване на административно нарушение да е посочено, че нарушението е извършено на път София– София регион– Пазарджик– Пловдив– Стара Загора– Сливен– Ямбол – Бургас, а в НП е обозначено движение на процесния автомобил на път Автомагистрала № А-1 (АМ Тракия), с това не е накърнена конкретиката на твърдяното нарушение и не е отнета възможността на жалбоподателя да се ориентира относно параметрите на очертаното с двата юрисдикционни акта административно нарушение, респ. не разкрива недопустимо предявяване на нови факти, срещу които жалбоподателят не се е защитавал. Актът за установяване на нарушение е подписан от съставителя и един свидетел, единият от които е присъствал при проверката съгласно изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и е надлежно предявен и връчен на същата дата на жалбоподателя, като срещу съставянето на акта е възразено. В законоустановения срок след съставянето на акта не са постъпили възражения.

Поради това и в тази връзка не могат да бъдат извлечени аргументи за отмяна на наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Я. е ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП, съгласно която „при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания“. За да бъде задължен да спре водачът,

сигналят следва да е подаден от контролния орган по предвидения в закона начин. Съобразно текста на чл. 170, ал. 3 от ЗДвП „при спиране на пътно превозно средство за проверка или за оказване на съдействие служителят от органите за контрол подава своевременно ясен сигнал със стоп-палка. През нощта сигналят за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина. Униформен полицай може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет“. Санкцията за нарушаване на тези правила е предвидена в нормата на чл. 175, ал. 1, т.4 от ЗДвП, според която се лишава от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението.

Описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, установена и от настоящия съдебен състав, напълно кореспондира от обективна и субективна страна на посочения състав на административно нарушение. Безспорно се установи, че на 16.08.2022г., около 08:30 часа, в община Столична, на път Автомагистрала № А-1 (АМ Тракия) с посока на движение от с. Нови Хан към гр. София жалбоподателят Я. е управлявал собствения си лек автомобил „Тойота Корола Версо“ с рег. № ***, като на връзката на АМ Тракия от с. Нови Хан, въпреки подадения му сигнал със стоп палка от полицейски служител, не е спрял съобразно указанията на контролния орган. Поведението е виновно при форма на вина пряк умисъл. Сигналят е бил ясен и разбираем и подаден съобразно предвидения от разпоредбата на чл. 170, ал. 3 от ЗДвП начин. Сигналят е бил възприет ясно от жалбоподателя, но той нито е намалил, нито е спрял, а продължил движението си и е увеличил скоростта. Наложило се да бъде последван със служебния автомобил и проверката да бъде извършена след няколко километра до мотел „Черната котка“, където той е спрял. От изведената чрез показанията на актосъставителя обстановка не се установява наличието на пречки за спиране или опасност за други участници в движението, доколкото пред служебния автомобил, където му е указано да спре, е имало разширение на пътя, където е могъл да спре, без да възпрепятства движението, а след автомобила на жалбоподателя е имало друг автомобил, който не се е движел много бързо. Не се установява наличието и

на пречки пред видимостта на водача към контролния орган и неговия сигнал, нито е имало съмнение, за кого се отнася същия. За жалбоподателя е било възможно да изпълни издаденото разпореждане, като е могъл да спре, изпълнявайки задълженията си по чл. 103 от ЗДвП, но въпреки това той е демонстрирал неподчинение и е продължил движението си, като дори е ускорил.

Административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на [чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП](#), предвиждаща отговорност за водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението, като е наложил предвидените административните наказания в законово определените им предели. С обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 2 месеца. Тези административни наказания са съобразени със завишената тежест на нарушението, доколкото се установи, че жалбоподателят е бил следван в продължение на километри преди да бъде спрял, като дори се опитал да избяга, като ускорил скоростта на автомобила си.

Предвид изложеното и след като съдът не откри основания за имненение или отмяна на оспореното наказателно постановление, същото следва да бъде потвърдено.

Воден от горното на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, във вр. с ал. 9 от ЗАНН
Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-4332-017232 от дата 31.08.2022г. на Началник сектор в СДВР при отдел „Пътна полиция” СДВР, с което на К. Й. Я. на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 200 (двеста) лева и лишаване от право на управление на моторно превозно средство за срок от два месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

Решението може да бъде обжалвано пред Административен съд София-град с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от съобщението на страните по реда на АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____